

ת"פ 23622/07 - מדינת ישראל נגד עASI שubar

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 11-07-23622 מדינת ישראל נ' שubar

בפני כב' השופט זהבה (קאוודרס) בנו
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עASI שubar

הנאשם

גזר דין - מותקן

א. הנאשם הורשע לאחר קיום ישיבות הוכחות ובמסגרת הכרעת דין מיום 30.12.13, בעקבות המიוחשות לו בכתב האישום:

1. איסור לכלא והשלכת פסולת, עבירה לפי סעיף 2 + 13(ב)(1) לחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד - 1984.

2. מטרד לציבור, עבירה לפי סעיף 215(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

3. ניהול עסק ללא רישיון, עבירה לפי סעיף 4+14 לחוק רישיון עסקים, התשכ"ח - 1968.

4. צו רישיון עסקים (עסקים טעוני רישיון), התשנ"ה - 1955, פרטitem 5.1 ב' ו-3.8 ב'.

ב. יש לציין לחובת הנאשם את מהות העבירות נשוא כתב האישום, שכן עסקין בעבירות חמורות ביותר אשר בהם"ש העליון במספר רב של פסקי דין מדגיש ומציין הצורך להחמיר בעונשים בגין ביצוען.

ג. הנאשם הורשע בבריצוע עבירות זהות, בביב"ש השלום בחיפה בת.פ: 10-04-33398, משטרת ישראל - מטא"ר מדור הגנת הסביבה נ' שubar. בגזר הדין שנייתן ביום 13.7.13 (להלן: "גזר הדין הראשון"), פירט והציג כב' השופט פיש, בין היתר ולצד הפניות לפסקי דין מתאימים בעניין, את מגמת ההחמרה ברמת הענישה בשנים האחרונות בגין עבירות של השלכת פסולת על אף השוני בין הנתונים של המקרים הספציפיים. והשו, הוסיף וכתב כי :

"לא בכדי נכללו בחוק שמירת הניקיון עונשים של מאסר ושלילת רשיונות. הענישה הכלכלית לא נועדה להוות ענישה בלעדית בתגובה לעבירות סביבתיות ושאלת היא האם נועדה להוות **הענישה המרכזית**".

כבר בגזר הדין הראשון הובהר כי לחובת הנאשם עבירות סביבתיות קודמות שבוצעו על ידו תוך כדי שימוש ברכב והוא כאמור נהג במקצתו.

"במקרה דן לחובת הנאשם עבירות סביבתיות קודמות שבוצעו על ידו תוך כדי שימוש ברכב והוא כאמור נהג במקצתו. במצב זה כאשר קיים קשר הדוק בין מקצתו של הנאשם לבין ביצוע העבירות, יש מקום להטיל עונש נוסף של שלילת רשות על תנאי כדי להרטיע את הנאשם מביצוע עבירות נוספות (עפ"י 736/05 צוקמן ייב נ' מ"י - המשרד לאייכות הסביבה 6.4.2006); ולענין חופש העיסוק מול אינטרסים של שמירת הסביבה ראו: ע"א 1805/00 (6.12.2001) **מחצבות כנרת (שותפות מוגבלת) נ' משרד התשתיות ואח'**, פ"ד נו(2) 76, 63).

משה שנים מציג ומוכיח הנאשם, לרבות התקיק שבפני, זלזול מוחלט בכל הקשור לשימירת הסביבה והקפדה על כללי הניקיון ואייכות הסביבה. מקצתו ותפקידו של הנאשם כנהג משאית יחד עם קבלנים אחרים CUTTING EDGE, המובילה גם פסולת בניין כפי שקרה בתיק זה, מחיב אותו להקפיד עד מאד ביצוע ההובלות של פסולת הבניין אך ורק לאתרים המצוינים לחוק ולהם בלבד ובזאת הוא נכשל.

על הנאשם במסגרת עבודתו ו תפקידו כנהג משאית המובילה פסולת בניין כמפורט בכתב האישום בימי"ש השלים בחיפה 11-07-23622 ובפניו, מוטלת אחוריות לשימירת הסביבה והגנת איכות הסביבה ברמה הגבוהה ביותר. אך לצערנו, נפרשה בפניו שרשראת עובדות קשות המתארות כיצד הנאשם מעדיף את נוחותו האישית ואת החיסכון הכספי על פני השמירה על איכות הסביבה.

דוגמא מובהקת וברורה להעדפותיו זו נחשפה בתיק שלפנינו כאשר נתקUSH הנאשם ע"י בעל הקרקע להוביל אדמה נקייה לצורך יישור פני הקרקע בשטחו. הנאשם ראה לנכון, בהתעלמו מהחולות מהנקיקים שייגרמו לאדמה, לאוויר ולמי התהום כפי שיפורטו להלן להביא פסולת בניין לצורך זה ולא אדמה נקייה בלבד.

כאשר פסולת מושלת לרשויות הרבים היא מהויה מגע סביבתי משמעותי ביותר. היא פוגעת בנוף, בעלי החיים ובצמחיים ובבני האדם. היא מתפרקת לחומרם רעלים, אשר נשפכים עם הגשםים ו מגעים למי התהום ומזהמים את המאגרים אשר בתת - הקרקע ובכך יש פוטנציאל לפגיעהiami. מכאן מובנת החשיבות הרבה המחוקק בהטילו אחריות פלילית כבדה על קבלני פינוי פסולת בבואם לטפל ולסליך פסולת בנייה.

. לענין זה אני רואה לנכון לצטט מתוך מ奏 אתרים שונים הקשורים לאייכות הסביבה מטעם "עיניהם ירוקות -

"CIVILENG" – האתר שלם לאיכות הסביבה" וכן מהפורטל הישראלי להנדסה אזרחית "בנייה וסביבה" כחלק מן:

"... בנגד לפסולת שבعلي החיים מפרישים לעולם שחוורת ומשתלבת בו, האדם יוצר ומשליך לעולם פסולת שבהרבה מקרים נשארת בו להרבה מאוד זמן לעיתים גם לנצח. בעית הפסולת העשתה חמורה יותר היום והוא מסכנת את שלום כדור הארץ.

האדם הקדמון השתמש בחומרים טבעיים, אבניים, עצים, קליפות וקונכיות ריקות כדי לייצר כל עבודה, כלי נשק, כלי גינה ותכשיטים, השאריות שהותיר היו מעותות ועשויות מחומר טבעי. אם היום אנחנו כבר יודעים ליצור חומרים חדשים שאינם מצויים בטבע וליצור מהם מוצרים חדשים והאשפה שלנו מכילה גם חומרים בלתי מתכילים.

הפלסטייק שהוא חומר בלתי מתכלה, מתכלה בקצב איטי מאוד והקלקל אינו מתכלה כלל, כאשר פסולת אשפה נזרקת לרשות הרבים היא מהויה מגע סיבתי רציני. היא פוגעת בנוף, בעלי החיים ובצמחים. היא מתפרקת לחומרים רעילים שנשאיפים עם הגשם ומגיעים למי התהום ומשפיעים על זיהום המים...".

...פסולת בניין הוא חלק בלתי נפרד מתחילה הבניה והכרייה. עפ"י נתוני המשרד להגנת הסביבה, במדינת ישראל מיוצרים מדי שנה 4 מיליון טון פסולת בניין.

שפיפה בלתי חוקית ובבלתי מוסדרת של פסולת הבניין מהויה עבירה פלילית ועלולה לגרום לשורה של מפגעים אסתטיים, סביבתיים, בריאותיים ובכלל זה פגיעה נופית, זיהום מי תהום (פוטנציאלי לפגיעהiami שטיה) זיהום אויר, פוטנציאלי לגרימת מחלות שונות לרבות מחלות ריאיה.

מכאן אנו למדים על גודל האחריות הציבורית שיש ליזמים, מתכננים, קבלני פינוי פסולת בbowam לסלק ולטפל בפסולת בניין ונגרותיה...".

לטענת הסניגור כי מדובר בשטח פרטני ולא ציבורי, כשיקול להקל בעונשו של הנאשם, הרי לעניין זה התייחס כב' השופט אליקים רובינשטיין בפסק הדין רע"פ 8478/01 יוסף אליאס נ' מ", המשרד להגנת הסביבה (פורסם בנבו) ניתן ביום 24.11.10, באומרו כי: "המחוקק אימץ הגדרה רחבה למונח 'רשות הרבים'. גם אם השטח נמצא בבעלויות פרטית עדין ניתן לראות בו 'רשות הרבים' לעניין תכולת חוק שמירת הניקיון אחר והוכחה לכך היא אימפריה בהתאם לנסיבותו של כל מקרה ולא פורמליסטית". (פסקה ו') וכן כי תכלית הגדרה רחבה זו היא "שלא לאפשר הייצור של חורים בראשת ע"י יוכחים אם מדובר במקרה פלוני בשטח פרטי או ציבורי ולצמצם לשאלת אם אכן משתמש הציבור בפועל בשטח המדובר".

בכתב האישום תואר, ולא נסתרו הדברים, כי מדובר בשטח חוקלי פתוח ללא גידור, בסמוך למטע זיתים, באופן המאפשר גישה לציבור בגין מפריע.

אין חשיבות בעניינו לעובדה כי מדובר בשטח פרטי. הנזקים של פסולת עניין המונחת מחוץ לאתר פסולת מורשה, אינם מוגבלים לגבולות השטח הפרטי והם משפיעים על סביבתם כמפורט מעלה. האיסור על שיפכת פסולת בגין מחוץ לאתרים אלה הוא מוחלט ואין לסתות ממנו, שאם לא כן נמצא עצמנו עד מהרה מנהלים את חיינו בסביבה מטופפת, נושמים אוויר מזוהם ווגנים מים בלתי ראויים.

דברים אלה חשובים כי יובנו ויועברו במסגרת גזר דין זה מאחר וביהם "ש מהוות גם גורם חינוכי בנושאים מסוימים שונים, מעבר לתפקידו השיפוטי כמישם ואוכף החוק הרלוונטי. בית המשפט מעביר מסר ברור לכל הציבור ובמיוחד לאנשים כגון הנאשם, ששמירת איכות הסביבה אינה בראש מעיניהם, כי כל שיפכת פסולת מכל סוג שהוא, בכל מקום, אסורה באיסור חמור וכל המפר איסורים אלו חשוף לעונשה פלילית ממשמעותית. זריקת הפסולת גורמת לנזקים קשים לאדי קיומנו: מי התהום כמי שתיה, האויר kaoor לנשימה והאדמה כמקור חיות לצומח ולחי ולבני האדם.

מתחם העונשה ההולם:

על פי עקרון ההלימה בין חומרת המעשה ומידת האשם של הנאשם לבין העונש שיטול עליו, סוג העונש ומידתו, יש להקפיד על מספר עונשים במקרה ספציפי זה:

מاسر על תנאי, קנס משמעותי וגובה ביותר והתחייבות כספית בסכום גבוהה שלא לבצע עבירה זהה בעתיד וכן פסילת ראשית הנengaה לתקופה של מספר חודשים.

מתחם העונשה המתאים:

עם זאת במסגרת גזרת העונש הנני נותנת את הדעת כי הנאשם כפר בכתב האישום ונihil הליך שמיית ראיות מלא משך שני ימי דין, כמו כן לחתמי לתשומת ליביו את מצבו הכלכלי והמשפחתי של הנאשם, כפי שהוצג בפניי.

יא. עיון בגזר דין רבים הදנים באותו עבירות ובנסיבות דומות ובמסגרת מגמת העונשה כאמור של החמרה בגין עבירות אלו, מלמד כי העונשים נעו בין 20 אלף ל-300 אלף ₪ ואף יותר. כן הוטלו עונשי מاسر בפועל במקרים לא מעטים.

יב. הסניגור טען כי קיימים מספר שיקולים לקולא. האחד - כי הנאשם מפרנס חמשה ילדים קטינים וכי חברה של אביו בה הוא מועסק מפרנסת המשפחה משפחות וכן כי נגרם לחברת חסרון כס ונזק בגין תפיסת המשאית המוערך לקולא בכ-360 אלף ₪ וכי המשאית תפוסה כבר למעלה מ-3 שנים.

בנסיבות המוחדשות בתיק זה ובמכלול השיקולים לחומרא ולקולא,ותוך איזון ראוי של האינטרסים הדריכים לעניין זה, הנני דנה את הנאשם כדלקמן:

* מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה וירשע בגינה.

* תשלום קנס בסך 75,000 ₪ או 2 חודשים מאסר תמורה.

הकנס ישולם לטובת קרן שימירת הניקיון ב - 30 תשלום חודשיים, שווים ורכופים בסך 2,500 ₪ כל אחד. התשלום הראשון ב-1.7.14, וכל תשלום נוסף ב-1 לכל חודש אחריו. אי עמידה באחד מן התשלומים תעמיד מלאה הסכום או כל יתרה בלתי מושלמת לפרעון מלא ומידי בצירוף תוספות הפיגורות המגיעות כחוק.

ה�性ה תשלח לסניגור תוך 30 ימים מהיום השוברים לתשלום הקנס.

* אני מחייבת את הנאשם להחותם על התחייבות על סך 100,000 ₪ להימנע מלעבור על העבירה של איסור לכלי והשלכת פסולת, עבירה לפי סעיף 2 + 13(ב)(1) לחוק שימירת הניקיון, התשמ"ד - 1984.

מטרד לציבור, עבירה לפי סעיף 215(א) לחוק העונשין, התשל"ג - 1977.

ניהול עסק ללא רישיון, עבירה לפי סעיף 14+4 לחוק רישיון עסקים, התשכ"ח - 1968.

צו רישיון עסקים (עסקים טעוני רישיון), התשנ"ה - 1955, פריטים 5.1 ב' ו-3.8 ב'.

תוך שלוש שנים מהיום, יורשע בהן או באחת או יותר מהן.

תוקף ההתחייבות יחול מהיום.

אם לא יחותם על התחייבות, יאסר הנאשם לתקופה של 3 חודשים.

* כמו כן, הנני פוסלת את רישיונו של הנאשם למשך 3 חודשים מיום מתן גזר הדין.

* הנני מורה בדבר חילוט המשאית בה בוצעה העבירה אשר תפosa בידי המאשימה וזאת לטובת הקרן לשימרת הנקיון. ודוקמן הרואין בתיקים כגון דא להורות בדבר חילוט הרכב אשר בוצעה העבירה ואשר יש בה משום גרימת נזק של ממש לאיכות הסביבה כמפורט באריכות בגזר הדין לעיל

ניתן היום, י"ד איר תשע"ד, 14 Mai 2014, בהעדר הצדדים.